

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **5518** по описа за **2010** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 26.04.2010 г., постановено по НАХД № 13887/2009 г. Софийският районен съд, НК, 1-ви състав е отменил наказателно постановление № 556 от 20.06.2007 г., издадено от началника на Първо РПУ-СД "Полиция", с което на К. Г. Ф. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева за нарушение по чл. 270, ал. 1 във връзка с чл. 55, ал. 1 и ал. 4 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

В законния срок против решението е постъпила касационна жалба от пълномощника на административнонаказващия орган, в която са изложени доводи за неправилност на решението на районния съд. Претендира се да бъде отменено обжалваното решение и вместо него се постанови ново, с което се остави в сила издаденото от началника на Първо РПУ-С. наказателно постановление.

Отвeтникът по касационна жалба изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на прокуратурата счита, че касационната жалба е неоснователна и следва да бъде потвърдено решението на Софийския районен съд.

Касационната инстанция, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на обжалвания съдебен акт намира, че следва да прекрати административно наказателното производство поради изтичане на абсолютната давност за административнонаказателно преследване.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс /НК/, доколкото ЗАНН не предвижда друго. ЗАНН не съдържа разпоредби, регламентиращи института на давността за погасяване на административнонаказателното преследване, поради което приложение следва да намерят съответните текстове на НК.

Административнонаказателната отговорност на К. Ф., в настоящия случай е ангажирана на основание чл. 270, ал. 1 от ЗМВР. Съобразно санкционната част на този текст от закона, деянието е наказуемо с административно наказание глоба.

С оглед на това, по отношение на административнонаказателната отговорност следва да намери приложение разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК, съобразно която всяко едно административнонаказателно преследване, в случаите, в които законът предвижда наказание "глоба", независимо от спирането или прекъсването на давността, се погасява с изтичане на срок, който надвишава с една втора предвидения в чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /изм./ срок от две години. Следователно, срокът на абсолютната давност в настоящия случай е три години.

В наказателното постановление, предмет на производството пред районния съд, се сочи, че нарушението е извършено на 10.06.2007 г. Следователно, към датата на съдебното заседание на касационния съд са изтекли повече от три години от посочената дата на извършване на административното нарушение.

Последиците от изтичането на абсолютната давност се изразяват в погасяване на правото на държавата, в лицето на административнонаказващия орган, да наложи на нарушителя административно наказание. Поради наличието на тази отрицателна материално-правна предпоставка за ангажиране на административната отговорност на нарушителя, административнонаказателното производство следва да бъде прекратено, без да се разглежда по същество касационната

жалба и без да се проверява законосъобразността на първоинстанционното решение.

Неприложима в случая е новелата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /Обн. ДВ бр. 26 от 2010 г./, с която давностният срок за наказателно преследване, служещ като основа за определяне на абсолютната давност е увеличен от две на три години. Меродавен е срокът на давността според закона, действал към момента на извършване на административното нарушение. Този извод се обосновава с правилото на чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, а изключението от него по ал. 2 е допустимо единствено в хипотезата на по-благоприятен за дееца закон, неотнормирана към удължения срок на абсолютната давност.

Предвид изложените съображения, Административен съд С.-град, Първи касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство за извършеното на 10.06.2007 г. от К. Г. Ф. административно нарушение по чл. 270, ал. 1 във връзка с чл. 55, ал. 1 и ал. 4 от ЗМВР.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.